

EL CONTE DE LA RATETA

El President autonòmic canari contra les rates i els socialistes

Hi havia una vegada un país mal girbat, governat per una autoritat més mal girbada encara. La misèria arrasava el país, excepte unes famílies distingides que vivien al castell gràcies a l'esforç de pagesos i pescadors, obligats a donar pràcticament tot el fruit del seu treball als senyors del castell.

A vegades, el poble es revoltava una miqueta, renegaven entre dents i es rascaven la collonada amb ràbia. Informada dels fets l'autoritat, aquesta declarava per al diumenge següent missa obligatòria de festa grossa, la qual cosa significava que, a la sortida de l'església, cada assistent rebia un bocí de

pa. Aprofitant l'església plena, el capellà —que curiosament vivia al castell— feia el sermó de les rates; tot assegurant, com feia sempre, que les estretores dels feligresos eren degudes a la comunitat de rates que envoltava el país. La pagesia —que, de cultura, en tenia poca— sortia realment empenyada amb les rates, tot saludant i agraint a la autoritat el tros de pa.

Fins que, un dia, les rates empenyades de ser l'ase dels cops, envaïren el castell i rossegaren els culs de les autoritats polítiques i religioses, que fugiren a correuita de manera que, l'endemà, els vilatans es trobaren sense amo i es llançaren al riu, incapços de viure lliures. Què més voldrien, els homes, que ser rates?

Extracte d'original trobat en un niu de rates, escrit a pota per la iaia Rateta. Segona edició en marxa, en una editorial de les illes Canàries.

UN MINISTRE MOLT SENSIBLE

Israel, molt enfadat amb en Lamin Yamal per onejar la bandera palestina

Israel està arrasant la terra palestina, juntament amb bona part de la resta de països de la regió. Atacs oficials de l'exèrcit, atacs camuflats per l'exèrcit, atacs dels colons contra la població palestina, prohibició de l'arribada de combois amb menjar i altra ajuda humanitària, assassinats "selectius" de periodistes, missatges demoníacs llançats per un demoníac Netanyahu.

Aquesta és la política israeliana en què està immers el ministre de "defensa" sionista, l'Israel Katz, és clar. Doncs bé, aquest director d'operacions genocides contra tota una població indefensa s'ha sentit molt trasbalsat en veure un jugador de futbol onejant la bandera de Palestina. No només ha patit un cop sentimental; incapaç de contenir la violència que porta dins, ha acusat el jugador d'incitar l'odi i de donar suport al terrorisme. L'Israel Katz recorda que els palestins van "massacrar, violar, cremar i assassinar nens, dones i ancians jueus". Però, de fet, això no és exacta-

ment el que està fent, metòdicament i sistemàtica, el govern de Netanyahu —i, en general, el sionisme— amb tot el poble palestí?

La sensibilitat d'Israel (tant de l'estat com del seu ministre) ressona per tot el món com la gran hipocresia del

poder. Dues vares de mesurar massa diferents com per a prendre-s'ho seriosament. Mentre segueixi ocupant Palestina, així com altres països (és a dir, mentre segueixi *existent*), a la regió, els terroristes són, en primer lloc, Israel i els seus amics incondicionals.

